

# Capitolul I. Cadrul general de reglementare a activității Poliției Române

## *Secțiunea 1. Organizarea și funcționarea Poliției Române*

---

**Cadrul legal:** Legea nr. 218 din 23 aprilie 2002<sup>[1]</sup>

---

### **§1. Structura organizatorică a Poliției Române**

Poliția Română face parte din Ministerul de Interne și este instituția specializată a statului, care exercită atribuții privind apărarea drepturilor și libertăților fundamentale ale persoanei, a proprietății private și publice, prevenirea și descoperirea infracțiunilor, respectarea ordinii și liniștii publice, în condițiile legii.

Activitatea Poliției Române constituie serviciu public specializat și se realizează în interesul persoanei, al comunității, precum și în sprijinul instituțiilor statului, exclusiv pe baza și în executarea legii.

În îndeplinirea misiunilor care îi revin Poliția Română cooperează cu instituțiile statului și colaborează cu asociațiile și organizațiile neguvernamentale, precum și cu persoanele fizice și juridice, în limitele legii.

Potrivit legii, Poliția Română are următoarea structură organizatorică:

- Inspectoratul General al Poliției Române;
- unități teritoriale aflate în subordinea Inspectoratului General al Poliției Române, Direcția Generală de Poliție a Municipiului București și inspectoratele județene de poliție;
- instituții de învățământ pentru formarea și pregătirea continuă a personalului;
- alte unități necesare pentru îndeplinirea atribuțiilor specifice poliției, înființate potrivit legii.

În cadrul Poliției Române funcționează Corpul Național al Polițiștilor, persoană juridică de drept public, ale cărei atribuții sunt stabilite prin legea privind statutul polițistului.

Inspectoratul General al Poliției Române este unitatea centrală a poliției, cu personalitate juridică și competență teritorială generală, care conduce, îndrumă și controlează activitatea unităților de poliție subordonate, desfășoară activități de investigare și cercetare a infracțiunilor deosebit de grave, circumscrise crimei organizate, criminalității economico-financiare sau bancare, a altor infracțiuni ce fac obiectul cauzelor penale aflate în supravegherea Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, precum și orice alte atribuții date în competența sa prin lege.

Inspectoratul General al Poliției Române este condus de un inspector general numit prin decizie a primului-ministru, la propunerea ministrului de interne, după consultarea Corpului Național al Polițiștilor.

Inspectorul general este ajutat de adjuncți numiți de către ministrul de interne, la propunerea sa, cu consultarea Corpului Național al Polițiștilor.

---

<sup>[1]</sup> Legea nr. 218/2002 privind organizarea și funcționarea Poliției Române (M. Of. nr. 305 din 9 mai 2002).

În cadrul Inspectoratului General al Poliției Române funcționează Consiliul Superior, denumit în continuare Consiliu, constituit din inspectorul general al Inspectoratului General al Poliției Române, adjuncții inspectorului general al Inspectoratului General al Poliției Române, șefii direcțiilor generale și ai direcțiilor din Inspectoratul General al Poliției Române, 5 șefi ai unităților teritoriale ale poliției, desemnați prin rotație în fiecare an, președintele Corpului Național al Polițiștilor și rectorul Academiei de Poliție „Alexandru Ioan Cuza”.

Consiliul se întrunește o dată pe trimestru sau ori de câte ori este nevoie, sub conducerea inspectorului general al Inspectoratului General al Poliției Române. Consiliul analizează și hotărăște activitățile Poliției Române conform strategiei Ministerului de Interne. Hotărârile se adoptă cu votul a cel puțin două treimi din numărul membrilor săi. Hotărârile Consiliului se aduc la îndeplinire prin grija inspectorului general al Inspectoratului General al Poliției Române.

Desemnarea nominală a membrilor Consiliului și funcționarea acestuia se stabilesc prin dispoziție a inspectorului general al Inspectoratului General al Poliției Române.

În aplicarea legii inspectorul general al Inspectoratului General al Poliției Române emite dispoziții obligatorii pentru personalul din subordine, la elaborarea cărora consultă Corpul Național al Polițiștilor<sup>[1]</sup> și Consiliul.

Inspectoratul General al Poliției Române are în structura sa organizatorică direcții generale, direcții, servicii și birouri, înființate prin ordin al ministrului de interne, în limita fondurilor la dispoziție.

În municipiul București se organizează și funcționează ca unitate cu personalitate juridică Direcția Generală de Poliție a Municipiului București, condusă de un director general, ajutat de adjuncți.

În județe se organizează și funcționează, ca unități cu personalitate juridică, inspectorate de poliție, conduse de un inspector-șef, ajutat de adjuncți.

Directorul general al Direcției Generale de Poliție a Municipiului București și inspectorii-șefi ai inspectoratelor de poliție județene sunt numiți și eliberați din funcție prin ordin al ministrului de interne, la propunerea inspectorului general al Inspectoratului General al Poliției Române, după consultarea Corpului Național al Polițiștilor și cu avizul consultativ al prefectului.

În cadrul Direcției generale de poliție a municipiului București se organizează și funcționează unități de poliție ale sectoarelor, corespunzător organizării administrativ-teritoriale a acestuia.

În fiecare sector se organizează și funcționează secții de poliție. Numărul acestora se stabilește prin ordin al ministrului de interne, în funcție de întinderea teritoriului, numărul populației, de numărul și importanța obiectivelor economice, sociale și politice.

În municipii și orașe funcționează poliții municipale și orașenești, iar în comune, posturi de poliție.

În municipii pot fi înființate secții de poliție, iar în comunele cu sate și cătune dispersate pot fi înființate birouri de poliție.

În structura organizatorică a Poliției Române pot fi înființate și alte unități pentru prevenirea și combaterea infracționalității.

Numărul, competența și structura organizatorică ale acestor unități se stabilesc prin ordin al ministrului de interne, la propunerea inspectorului general al Inspectoratului General al Poliției Române, după consultarea Corpului Național al Polițiștilor.

---

<sup>[1]</sup> Persoana juridică de drept public reprezentând forma de organizare pe criteriul profesional, autonom, apolitic și nonprofit al polițiștilor.

Atribuțiile și structura organizatorică ale Inspectoratului General al Poliției Române, Direcției generale de poliție a municipiului București și inspectoratelor de poliție județene se stabilesc prin regulamente de organizare și funcționare.

Regulamentul de organizare și funcționare a Inspectoratului General al Poliției Române se aprobă de ministrul de interne, iar cele ale unităților teritoriale, de către inspectorul general al Inspectoratului General al Poliției Române.

## §2. Atribuțiile Poliției Române

### **Poliția Română are următoarele atribuții principale:**

- apără viața, integritatea corporală și libertatea persoanelor, proprietatea privată și publică, celelalte drepturi și interese legitime ale cetățenilor și ale comunității;
- aplică măsuri de menținere a ordinii și liniștii publice, a siguranței cetățeanului, de prevenire și combatere a fenomenului infracțional și de identificare și contracarare a acțiunilor elementelor care atentează la viața, libertatea, sănătatea și integritatea persoanelor, a proprietății private și publice, precum și a altor interese legitime ale comunității;
- sprijină unitățile de jandarmerie cu informații pentru asigurarea sau restabilirea ordinii și liniștii publice, cu ocazia mitingurilor, manifestațiilor cultural-sportive și altele asemenea;
- asigură, direct sau în cooperare cu alte instituții abilitate potrivit legii, executarea controalelor tehnice și intervențiilor pirotehnice pentru prevenirea, descoperirea și neutralizarea dispozitivelor explozive amplasate în scopul tulburării ordinii publice, vătămării integrității corporale, sănătății persoanelor sau provocării de daune proprietății publice ori private;
- avizează și controlează, în condițiile legii, înființarea societăților private de detectivi, pază, supraveghere și gardă de corp;
- culege informații în vederea cunoașterii, prevenirii și combaterii infracțiunilor, precum și a altor fapte ilicite;
- realizează activități de prevenire și combatere a corupției, a criminalității economico-financiare, a celei transfrontaliere, a infracțiunii în domeniul informaticii și a crimei organizate;
- desfășoară, potrivit competenței, activități pentru constatarea faptelor penale și efectuează cercetări în legătură cu acestea;
- asigură paza și funcționarea, în condițiile legii, a locurilor de reținere și de arest preventiv organizate în cadrul unităților de poliție;
- constată contravenții și aplică sancțiuni contravenționale, potrivit legii;
- asigură protecția martorului, informatorului și a victimei, în condițiile legii;
- asigură, conform legii, protecția magistraților și a familiilor lor, în cazurile în care viața, integritatea corporală sau avutul acestora sunt supuse unor amenințări;
- desfășoară activități de depistare a persoanelor care se sustrag urmăririi penale, executării pedepselor sau altor hotărâri judecătorești, precum și a persoanelor dispărute;
- desfășoară activități de prevenire și combatere a migrației ilegale;
- folosește metode și mijloace tehnico-științifice în cercetarea locului săvârșirii infracțiunilor și la examinarea probelor și a mijloacelor materiale de probă, efectuând, prin laboratoarele și specialiștii proprii acreditați, expertize criminalistice și constatări tehnico-științifice, dispuse în condițiile legii;
- exercită controlul, potrivit legii, asupra deținerii, portului și folosirii armelor și munițiilor, a materialelor explozive, asupra modului în care se efectuează operațiunile cu arme, muniții și materii explozive, precum și asupra funcționării atelierelor de reparat arme și asupra poligoanelor de tir;

- exercită controlul asupra respectării regimului materialelor radioactive și nucleare, substanțelor toxice și stupefiante, precum și asupra altor obiecte și materii supuse autorizării, potrivit legii;
- supraveghează și controlează circulația pe drumurile publice, în afara cazurilor exceptate prin lege, și colaborează cu alte autorități publice, instituții, asociații și organizații neguvernamentale, pentru îmbunătățirea organizării și sistematizării circulației, asigurarea stării tehnice a autovehiculelor, perfecționarea pregătirii conducătorilor auto și luarea unor măsuri de educație rutieră a participanților la trafic;
- desfășoară activități specifice de poliție în domeniul transporturilor feroviare, navale și aeriene;
- exercită controlul asupra legalității stabilirii domiciliului sau reședinței cetățenilor români și străini aflați pe teritoriul țării, în condițiile legii;
- ține evidența nominală a cetățenilor români cu obligații militare în mediul rural;
- organizează, în condițiile legii, cazierul judiciar pentru ținerea evidenței persoanelor condamnate ori împotriva cărora s-au luat alte măsuri cu caracter penal și constituie baza de date necesare pentru îndeplinirea atribuțiilor operative specifice poliției;
- efectuează studii și cercetări privind dinamica infracționalității în România și propune măsuri de prevenire a acesteia;
- acordă sprijin, potrivit legii, autorităților administrației publice centrale și locale în vederea desfășurării activității acestora;
- participă, în condițiile legii, împreună cu alte unități ale Ministerului de Interne, în colaborare cu trupe ale Ministerului Apărării Naționale, unități de protecție civilă și alte organe prevăzute de lege, la activitățile de salvare și evacuare a persoanelor și bunurilor periclitate de incendii, explozii, avarii, accidente, epidemii, calamități naturale și catastrofe, precum și de limitare și înlăturare a urmărilor provocate de astfel de evenimente;
- colaborează cu instituțiile de învățământ și cu organizațiile neguvernamentale pentru pregătirea antiinfracțională a populației;
- conlucrează cu structuri de profil din alte state și de la nivelul unor instituții internaționale pentru prevenirea și combaterea criminalității transfrontaliere;
- participă la constituirea forțelor internaționale de poliție, destinate unor misiuni de instruire, asistență și cooperare polițienească sau pentru acțiuni umanitare;
- îndeplinește orice alte atribuții stabilite prin lege.

Pentru îndeplinirea atribuțiilor ce îi revin Poliția Română își organizează propria bază de date, potrivit legii.

Ministrul de interne, cu avizul procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, desemnează polițiști care au calitatea de organe de cercetare ale poliției judiciare.

Urmărirea penală se efectuează în mod obligatoriu de procuror în cazul infracțiunilor săvârșite de polițiștii care au calitatea de organe de cercetare ale poliției judiciare.

Infrațiunile săvârșite de polițiștii care au calitatea de organe de cercetare ale poliției judiciare se judecă în primă instanță de către:

- tribunal, în cazul polițiștilor prevăzuți în art. 14 alin. (2) pct. II din Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului<sup>[1]</sup>;
- curtea de apel, în cazul polițiștilor prevăzuți în art. 14 alin. (2) pct. I lit. e)-j) din Legea nr. 360/2002<sup>[2]</sup>;

<sup>[1]</sup> Agenții de poliție.

<sup>[2]</sup> Ofițerii de poliție cu grade profesionale de la subinspector de poliție la comisar șef de poliție.

▪ Înalta Curte de Casație și Justiție, în cazul polițiștilor prevăzuți în art. 14 alin. (2) pct. I lit. a)-d) din Legea nr. 360/2002<sup>[1]</sup>.

În îndeplinirea activităților specifice polițistul are competența teritorială corespunzătoare unității de poliție din care face parte.

În caz de continuare a unei măsuri sau activități specifice polițistul poate acționa și pe raza teritorială a altor unități de poliție, comunicând despre aceasta unității competente.

În caz de detașare sau misiune ordonată pe raza teritorială a altei unități de poliție polițistul are competența teritorială stabilită pentru acea unitate. Polițistul încadrat în Inspectoratul General al Poliției Române are competență teritorială generală.

Polițistul este obligat să intervină și în afara orelor de program, a atribuțiilor sale de serviciu și a competenței teritoriale a unității din care face parte, când ia cunoștință de existența unei infracțiuni flagrante, precum și pentru conservarea probelor în cazul altor infracțiuni a căror cercetare va fi efectuată de organele competente.

### §3. Drepturi și obligații

**În realizarea atribuțiilor ce îi revin, potrivit Legii nr. 218/2002<sup>[2]</sup>, polițistul este învestit cu exercițiul autorității publice și are următoarele drepturi și obligații principale:**

▪ să legitimeze și să stabilească identitatea persoanelor care încalcă dispozițiile legale ori sunt indicii că acestea pregătesc sau au comis o faptă ilegală;

▪ să conducă la sediul poliției pe cei care, prin acțiunile lor, periclitează viața persoanelor, ordinea publică sau alte valori sociale, precum și persoanele suspecte de săvârșirea unor fapte ilegale, a căror identitate nu a putut fi stabilită în condițiile legii; în cazurile nerespectării dispozițiilor date de polițist, acesta este îndreptățit să folosească forța; verificarea situației acestor categorii de persoane și luarea măsurilor legale, după caz, se realizează în cel mult 24 de ore, ca măsură administrativă;

▪ să invite la sediul poliției persoanele a căror prezență este necesară pentru îndeplinirea atribuțiilor poliției, prin aducerea la cunoștință, în scris, a scopului și motivului invitației;

▪ să pună în executare mandatele de aducere, mandatele de arestare și pe cele de executare a pedepselor, în condițiile prevăzute de lege;

▪ în cazul săvârșirii unei infracțiuni, al urmăririi unor infractori sau al unei acțiuni teroriste, să intre în incinta locuințelor, a unităților economice, a instituțiilor publice ori particulare, a organizațiilor social-politice, indiferent de deținător sau de proprietar, precum și la bordul oricăror mijloace de transport românești, cu respectarea dispozițiilor legale;

▪ să efectueze, cu respectarea dispozițiilor legale, controale ale persoanelor și bagajelor, precum și ale vehiculelor aflate în circulație, atunci când există indicii temeinice cu privire la săvârșirea unor infracțiuni sau posibile acțiuni teroriste;

▪ să efectueze controale și razii atunci când există indicii temeinice cu privire la săvârșirea de infracțiuni ori ascunderea unor infractori, bunuri provenite din infracțiuni sau posibile acțiuni teroriste;

▪ să poarte asupra sa armamentul și muniția necesare, indiferent dacă este în uniformă sau echipat civil, și să folosească, pentru îndeplinirea misiunilor, autovehicule din dotare, cu sau fără însemnele distinctive ale poliției;

▪ să folosească orice mijloace de transport și comunicații, indiferent de proprietar sau deținător, persoană fizică ori persoană juridică, cu excepția celor aparținând corpului diplomatic, pentru luarea unor măsuri legale ce nu suferă amânare și nu pot fi aduse la înde-

[1] Ofițerii de poliție cu grade profesionale de la chestor de poliție la chestor general de poliție.

[2] Art. 31-42 din Legea nr. 218/2002 privind organizarea și funcționarea Poliției Române.

plinire altfel; cheltuielile vor fi achitate ulterior, la cererea proprietarilor, și vor fi suportate din fondurile unităților de poliție sau, după caz, de către persoanele care au determinat intervenția, nu mai târziu de 15 zile;

- să folosească gratuit mijloacele de transport în comun în timpul serviciului pentru executarea unor misiuni, iar personalul din poliția pentru transporturi, pe cele feroviare și navale; folosirea mijloacelor de transport se face pe baza legitimației de serviciu;

- să solicite sprijinul cetățenilor pentru urmărirea, prinderea, imobilizarea și conducerea la unitățile de poliție a persoanelor care au comis fapte penale;

- să procedeze, în condițiile legii, la cererea persoanelor interesate sau în scopul identificării criminalistice a persoanelor care au săvârșit infracțiuni ori sunt suspecte de săvârșirea unor infracțiuni, la prelevarea sau, după caz, la procesarea de profile genetice, amprente papilare, imagini faciale, semnalmente, semne particulare și orice alte date biometrice, stocate în baza de date criminalistice.

În exercitarea drepturilor conferite de prezenta lege polițistul are obligația să respecte întocmai drepturile și libertățile fundamentale ale omului, prevăzute de lege și de Convenția europeană a drepturilor omului.

Pentru combaterea infracțiunilor săvârșite în condițiile crimei organizate ori în interesul urmăririi penale poliția poate utiliza metoda livrării supravegheate.

Livrarea supravegheată constituie metoda folosită de instituțiile sau organele legal abilitate, cu autorizarea și sub controlul procurorului, care constă în permiterea trecerii sau circulației pe teritoriul țării a drogurilor ori precursorilor și bunurilor care fac obiectul unor infracțiuni sau ale căror deținere și comercializare sunt interzise, în scopul descoperirii activităților infracționale și al identificării persoanelor implicate.

Pentru prevenirea și combaterea corupției, a criminalității transfrontaliere, a traficului de ființe umane, terorismului, traficului de droguri, spălării banilor, infracțiunilor informatice și a crimei organizate, precum și a altor infracțiuni grave care nu pot fi descoperite sau ai căror făptuitori nu pot fi identificați prin alte mijloace, la propunerea inspectorului general al Inspectoratului General al Poliției Române, cu aprobarea ministrului de interne, Poliția Română poate să folosească și polițiști sub acoperire, în condițiile prevăzute în Codul de procedură penală. În situații excepționale, dacă există indicii temeinice că s-a săvârșit sau că se pregătește săvârșirea uneia dintre infracțiunile menționate, care nu poate fi descoperită sau ai cărei făptuitori nu pot fi identificați prin alte mijloace, Poliția Română poate folosi informatori.

Sursele de informare, metodele și mijloacele activității de culegere a informațiilor au caracter confidențial și nu pot fi dezvăluite de nimeni în nici o împrejurare. Excepție fac cazurile în care îndatoririle funcției, nevoile justiției sau legea impune dezvăluirea lor. În aceste situații dezvăluirea se va face, după caz, cu asigurarea protecției necesare.

Prin activitatea de culegere, verificare și valorificare a datelor și informațiilor polițiștii nu trebuie în nici un fel să lezeze sau să îngreuească în mod ilegal drepturile și libertățile fundamentale ale cetățenilor, viața privată, onoarea sau reputația acestora.

Ministerul de Interne asigură protecția și încadrarea în muncă a polițiștilor care, lucrând sub acoperire, au fost deconspirați în împrejurări care exclud culpa acestora.

Organizarea și funcționarea activității de culegere a informațiilor pentru activitatea specifică poliției se stabilesc prin ordin al ministrului de interne.

Ministrul de interne prezintă, anual sau ori de câte ori se impune, Consiliului Suprem de Apărare a Țării și comisiilor de specialitate ale Parlamentului României rapoarte referitoare la activitatea de culegere a informațiilor și fondurile utilizate în acest scop.

Colectarea, stocarea și utilizarea datelor despre persoanele aflate în atenția poliției se fac în conformitate cu legea și cu principiile internaționale privind protecția datelor.

Pentru descurajarea, împiedicarea și neutralizarea acțiunilor agresive ale persoanelor care tulbură ordinea și liniștea publică, acțiuni ce nu au putut fi înlăturate sau anihilate prin utilizarea altor mijloace, polițiștii pot folosi scuturi de protecție, căști cu vizor, bastoane din cauciuc, bastoane cu energie electrostatică, dispozitive cu substanțe iritant-lacrimogene și paralizante, jeturi de apă, arme cu glonț din cauciuc și cătușe, câini de serviciu, precum și alte mijloace de imobilizare care nu pun în pericol viața sau nu produc o vătămare corporală gravă.

Aceste mijloace pot fi folosite împotriva persoanelor care:

- întreprind acțiuni care pun în pericol integritatea corporală, sănătatea sau bunurile altor persoane;
- blochează, în afara condițiilor legii, căile publice de circulație, încearcă să pătrundă, pătrund fără drept sau refuză să părăsească sediile autorităților publice, ale partidelor politice, ale instituțiilor și organizațiilor de interes public ori privat, periclitează în orice mod integritatea sau securitatea acestora ori a personalului sau tulbură desfășurarea normală a activității;
- ultragiază persoanele cu funcții ce implică exercițiul autorității publice;
- se opun sau nu se supun, prin orice mijloace, îndeplinirii solicitărilor legale ale polițistului, numai dacă există o temere legitimă că prin acțiunile lor pot pune în pericol integritatea corporală sau viața polițistului.

Folosirea mijloacelor prevăzute mai sus împotriva participanților la acțiunile agresive se va face în mod gradual, după avertizarea prealabilă asupra utilizării unor asemenea mijloace și acordarea timpului necesar pentru încetarea acțiunilor și conformarea la solicitările legale ale polițistului; excepție fac cazurile extreme. Orice acțiune în public și în cazuri extreme se face prin anunțare: **Poliția!**

Folosirea mijloacelor nu trebuie să depășească nevoile reale pentru împiedicarea sau neutralizarea acțiunilor agresive.

În caz de necesitate polițistul poate folosi, în situațiile și în condițiile prevăzute de lege, forța armelor albe sau a armelor de foc. Armele de foc se folosesc după somația: **Stai, stai că trag!**

În cazurile de legitimă apărare polițistul poate folosi armele de foc, fără somație.

Folosirea armamentului din dotare pentru îndeplinirea atribuțiilor de serviciu, în condițiile și în situațiile prevăzute de lege, înlătură caracterul penal al faptei.

Se interzice folosirea mijloacelor menționate mai sus împotriva femeilor cu semne vizibile de sarcină, împotriva persoanelor cu semne vădite de invaliditate și copiilor, cu excepția cazurilor în care aceștia înfăptuiesc un atac armat sau în grup, care pune în pericol viața sau integritatea corporală a uneia ori mai multor persoane.

Poliția Română poate interveni în forță, în condițiile legii, împotriva celor care pun în pericol viața, integritatea sau sănătatea persoanelor ori a organelor de ordine, precum și împotriva celor care amenință cu distrugerea unor clădiri sau bunuri de interes public ori privat.

Folosirea mijloacelor din dotare se face numai după avertizarea și somarea, prin mijloace de amplificare sonoră, a participanților la dezordine asupra necesității respectării legii și ordinii publice. Dacă după avertizare se încalcă în continuare ordinea publică și legile, polițistul numit ca șef al dispozitivului de ordine sau șefii ierarhici îi somează pe participanți folosind formula: Prima somație: **Atențiune, vă rugăm să părăsiți! ... Vom folosi forța!**, urmată de semnale sonore și luminoase. Dacă după trecerea perioadei de timp necesare dispersării cei

somați nu se supun, se folosește o ultimă somație, astfel: Ultima somație: ***Părășiți, ...! Se va folosi forța!***

Dacă în astfel de situații, precum și în cele prevăzute de art. 47 din Legea nr. 17/1996<sup>[1]</sup> privind regimul armelor de foc și al munițiilor se impune uzul de armă, în prealabil se va folosi o ultimă somație, astfel: ***Părășiți, ...! Se vor folosi armele de foc!***

Folosirea mijloacelor de împiedicare și constrângere încetează de îndată ce s-a restabilit ordinea publică.

Fiecare situație în care s-a făcut uz de armă se raportează de urgență ierarhic. De îndată ce va fi posibil, raportul va fi întocmit în scris. Dacă în urma uzului de armă s-a produs moartea sau vătămarea unei persoane, fapta se comunică de îndată procurorului competent, potrivit legii.

Polițistul este obligat să ia măsurile necesare pentru înlăturarea pericolelor care amenință ordinea publică sau siguranța persoanelor, în toate situațiile în care ia cunoștință direct ori când este sesizat despre acestea.

Polițistul este obligat să ia măsurile necesare pentru ocrotirea vieții, sănătății și integrității corporale a persoanelor a căror pază o asigură și, în special, să ia imediat măsuri ca îngrijirile medicale să le fie acordate de fiecare dată când acestea se impun.

În exercitarea atribuțiilor de serviciu polițistul este obligat să prezinte insigna sau legitimația de serviciu, după caz, pentru a-și face cunoscută, în prealabil, calitatea, cu excepția situațiilor în care rezultatul intervenției sau siguranța ulterioară a polițistului ar fi periclitată.

Înainte de intrarea în acțiune sau efectuarea intervenției ce nu suferă amânare polițistul este obligat să se prezinte verbal, iar după încheierea oricărei acțiuni sau intervenții, să se legitimeze și să își declare funcția și unitatea de poliție din care face parte.

Polițistul este obligat să verifice permanent competența acțiunilor sale.

În efectuarea investigațiilor polițistul este obligat să se bazeze pe date sau informații privind săvârșirea unor fapte ilegale.

## *Secțiunea a 2-a. Drepturile, îndatoririle și restrângerea exercițiului unor drepturi sau libertăți ale polițistului*

---

**Cadrul legal:** Legea nr. 360 din 6 iunie 2002<sup>[2]</sup>

---

Polițistul este funcționar public civil, cu statut special, înarmat, ce poartă, de regulă, uniformă și exercită atribuțiile stabilite pentru Poliția Română prin lege, ca instituție specializată a statului.

Exercitarea profesiei de polițist implică, prin natura sa, îndatoriri și riscuri deosebite.

Statutul special este conferit de îndatoririle și riscurile deosebite, de portul de armă și de celelalte diferențieri prevăzute în prezentul statut.

Polițistul este investit cu exercițiul autorității publice, pe timpul și în legătură cu îndeplinirea atribuțiilor și îndatoririlor de serviciu, în limitele competențelor stabilite prin lege.

Autoritatea funcției nu poate fi exercitată în interes personal.

Polițistul își desfășoară activitatea profesională în interesul și în sprijinul persoanei, comunității și instituțiilor statului, exclusiv pe baza și în executarea legii, cu respectarea principiilor imparțialității, nediscriminării, proporționalității și gradualității.

---

[1] Legea nr. 17/1996 privind regimul armelor de foc și al munițiilor (M. Of. nr. 74 din 11 aprilie 1996).

[2] Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului (M. Of. nr. 440 din 24 iunie 2002).



Polițistul este obligat să respecte drepturile și libertățile fundamentale ale omului, Constituția și legile țării, jurământul de credință față de România, prevederile regulamentelor de serviciu și să îndeplinească ordinele și dispozițiile legale ale șefilor ierarhici privind activitatea sa profesională.

Polițistul răspunde, în condițiile legii, pentru modul în care își execută atribuțiile de serviciu.

## §1. Drepturile polițistului

### **Polițistul are dreptul la:**

- salariu lunar, compus din salariul de bază, indemnizații, sporuri, premii și prime, ale căror cuantumuri se stabilesc prin lege. Salariul de bază cuprinde salariul corespunzător funcției îndeplinite, gradului profesional deținut, gradațiile, sporurile pentru misiune permanentă și, după caz, indemnizația de conducere și salariul de merit;

- ajutoare și alte drepturi bănești, ale căror cuantumuri se stabilesc prin lege;

- uniformă, echipament specific, alocații pentru hrană, asistență medicală și psihologică, proteze, precum și medicamente gratuite, în condițiile stabilite prin hotărâre a Guvernului;

- locuință de intervenție, de serviciu, socială sau de protocol, după caz, în condițiile legii;

- concedii de odihnă, concedii de studii și învoiri plătite, concediu fără plată, în condițiile stabilite prin hotărâre a Guvernului;

- concedii medicale pentru: caz de boală, prevenirea îmbolnăvirilor, refacerea și întărirea sănătății, accidente produse în timpul și din cauza serviciului; concedii de maternitate, pentru îngrijirea copilului bolnav în vârstă de până la 3 ani, îngrijirea copilului până la împlinirea vârstei de 2 ani, precum și în alte situații, în condițiile stabilite prin lege;

- bilete de odihnă, tratament și recuperare, în condițiile stabilite prin hotărâre a Guvernului;

- pensii, în condițiile stabilite prin lege;

- indemnizații de instalare, de mutare, de delegare sau de detașare, precum și decontarea cheltuielilor de cazare, în condițiile stabilite prin lege;

- decontarea cheltuielilor de transport în cazul deplasării în interesul serviciului, mutării în alte localități și o dată pe an pentru efectuarea concediului de odihnă, precum și în alte situații, în condițiile stabilite prin hotărâre a Guvernului;

- încadrarea activității în condiții deosebite, speciale sau alte condiții de muncă, potrivit legii;

- portul permanent al armamentului din dotare sau achiziționat personal, în condițiile legii;

- asigurarea despăgubirilor de viață, sănătate și bunuri, în condițiile stabilite prin hotărâre a Guvernului;

- tratament medical în străinătate pentru afecțiuni contractate în timpul exercitării profesiei, în condițiile stabilite prin hotărâre a Guvernului;

- suportarea de către unitate a sumelor necesare asigurării asistenței juridice a polițistului, pentru fapte săvârșite de acesta în exercitarea, potrivit legii, a atribuțiilor de serviciu, în condițiile stabilite prin ordin al ministrului internelor și reformei administrative.

Armamentul dobândit personal se deține după pensionare pe baza permisului obținut, în condițiile legii.

Pentru activitatea desfășurată polițiștilor li se conferă ordine și medalii, potrivit legii.

În cazul întreruperii activității în poliție, timpul cât polițistul a desfășurat o altă activitate nu va fi luat în calculul vechimii în poliție pentru care se conferă ordinul sau medalia.

Polițiștii decorați cu Ordinul Meritul Militar și Semnul onorific în Serviciul Armatei își păstrează toate drepturile dobândite anterior intrării în vigoare a prezentei legi.

Condițiile privind pensionarea și drepturile de pensii ale polițiștilor se stabilesc prin lege, în termen de 6 luni de la data intrării în vigoare a prezentei legi<sup>[1]</sup>.

Polițiștul numit în prima funcție sau mutat în interesul serviciului într-o altă localitate decât cea în care își are domiciliul și care nu deține locuință proprietate personală în acea localitate, nici el și nici soția/soțul acestuia, în situația în care nu i se poate asigura spațiu de locuit corespunzător, are dreptul la o compensație pentru chirie de până la 50% din salariul de bază.

Polițiștul numit în prima funcție sau mutat în interesul serviciului în localitatea în care își are domiciliul, dar care nu deține locuință proprietate personală în acea localitate, nici el și nici soția/soțul acestuia, în situația în care nu i se poate asigura spațiul de locuit corespunzător, poate beneficia de compensația lunară pentru chirie, prevăzută mai sus, în cazuri justificate, pe baza rezultatelor anchetei sociale efectuate de o comisie constituită prin ordin al ministrului de interne, însoțite de către conducătorul unității din care face parte polițiștul, la solicitarea acestuia.

Soțul sau soția polițiștului mutat/mutată în interesul serviciului în altă localitate, care a fost încadrat/încadrată în muncă și a întrerupt activitatea datorită mutării împreună cu soțul sau soția, are dreptul la o indemnizație lunară de 50% din salariul de bază al polițiștului, până la o nouă angajare sau până la prestarea unei alte activități aducătoare de venituri, dar nu mai mult de 9 luni.

De această indemnizație lunară beneficiază și soțul sau soția care, la data mutării polițiștului, era înscris/înscrisă, în condițiile legii, ca șomer, dar numai după expirarea termenului de plată a ajutorului de șomaj, stabilit prin lege.

Cuantumul compensației lunare pentru chirie și condițiile de acordare se stabilesc prin hotărâre a Guvernului, la propunerea ministrului de interne.

Polițiștul va fi sprijinit în construirea sau cumpărarea, o singură dată în timpul carierei, a unei locuințe proprietate personală în localitatea în care își are sediul unitatea de poliție la care este încadrat, în condițiile legii.

Criteriile și condițiile de sprijin se stabilesc prin ordin al ministrului de interne.

În exercitarea atribuțiilor de serviciu polițiștul beneficiază de protecție specială, în condițiile legii.

Polițiștului i se asigură gratuit echipamentul de protecție adecvat misiunilor specifice pe care le îndeplinește, iar în cazul în care, ca urmare a îndeplinirii atribuțiilor de serviciu, i s-a degradat sau distrus îmbrăcămintea ori alte bunuri personale, are dreptul la despăgubiri corespunzătoare.

Membrii familiei polițiștului beneficiază gratuit, în condițiile stabilite prin hotărâre a Guvernului, de:

- asistență medicală și medicamente în cadrul sistemului de asigurări de sănătate specific apărării, ordinii publice, siguranței naționale și autorității judecătorești;
- decontarea cheltuielilor de transport în situația mutării polițiștului în interes de serviciu în altă localitate.

În sensul prevederilor legii<sup>[2]</sup>, familia polițiștului cuprinde soțul/soția, copiii și părinții aflați în întreținerea legală a acestuia.

[1] *Ibidem.*

[2] Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițiștului.

Copiii polițistului decedat în timpul și din cauza atribuțiilor de serviciu pot fi transferați, la cerere, la instituțiile de învățământ ale Ministerului de Interne, în condițiile stabilite prin ordin al ministrului de interne.

La decesul unui polițist, Ministerul de Interne acordă familiei acestuia sau persoanei care a suportat cheltuielile ocazionate de deces, după caz, un ajutor suplimentar de deces egal cu de trei ori salariul de bază avut.

Polițistul pensionat și soția/soțul acestuia au dreptul gratuit la asistență medicală și medicamente, în cadrul sistemului de asigurări de sănătate specific apărării, ordinii publice, siguranței naționale și autorității judecătorești, și au acces la casele de odihnă, sanatoriile, bazele sportive și alte spații pentru odihnă și agrement, care aparțin sau sunt în administrarea Ministerului de Interne.

Polițistul pensionat și soțul/soția acestuia, care au acces la casele de odihnă, sanatoriile, bazele sportive și alte spații pentru odihnă și agrement care aparțin sau sunt în administrarea Ministerului de Interne, beneficiază de înlesniri stabilite prin ordin al ministrului de interne.

Durata programului de lucru al polițistului este de 8 ore pe zi și 5 zile pe săptămână, stabilită astfel încât să se asigure continuitatea serviciului polițienesc și refacerea capacității de muncă, în condițiile prevăzute de lege.

Programul de lucru, formele de organizare a acestuia și acordarea repausului săptămânal se stabilesc prin ordin al ministrului de interne, după consultarea Corpului Național al Polițiștilor.

Dacă interesele serviciului o impun, acordarea zilelor de odihnă săptămânale ce se cuvin polițistului poate fi amânată, în mod excepțional, cel mult de două ori într-o lună.

Polițistul și membrii familiei sale au dreptul la protecție din partea structurilor specializate ale statului față de amenințările sau violențele la care ar putea fi supuși ca urmare a exercitării atribuțiilor de serviciu sau în legătură cu acestea.

## §2. Îndatoririle polițistului

### **Polițistul este dator:**

- să fie loial instituției din care face parte, să respecte principiile statului de drept și să apere valorile democrației;
- să dovedească solitudine și respect față de orice persoană, în special față de grupurile vulnerabile, să își consacre activitatea profesională îndeplinirii cu competență, integritate, corectitudine și conștiinciozitate a îndatoririlor specifice de serviciu prevăzute de lege;
- să își perfecționeze continuu nivelul de instruire profesională și generală;
- să fie disciplinat și să dovedească probitate profesională și morală în întreaga activitate;
- să fie respectuos, cuviincios și corect față de șefi, colegi sau subalterni;
- să acorde sprijin colegilor în executarea atribuțiilor de serviciu;
- să informeze șeful ierarhic și celelalte autorități abilitate cu privire la faptele de corupție săvârșite de alți polițiști, de care a luat cunoștință;
- prin întregul său comportament, să se arate demn de considerația și încrederea impuse de profesia de polițist.

### **Polițistul este obligat:**

- să păstreze secretul profesional, precum și confidențialitatea datelor dobândite în timpul desfășurării activității, în condițiile legii, cu excepția cazurilor în care îndeplinirea sarcinilor de serviciu, nevoile justiției sau legea impun dezvăluirea acestora;

- să manifeste corectitudine în rezolvarea problemelor personale, în așa fel încât să nu beneficieze și nici să nu lase impresia că beneficiază de datele confidențiale obținute în calitate sa oficială;

- să asigure informarea corectă a cetățenilor asupra treburilor publice și asupra problemelor de interes personal ale acestora, potrivit competențelor legal stabilite;

- să aibă o conduită corectă, să nu abuzeze de calitatea oficială și să nu compromită, prin activitatea sa publică ori privată, prestigiul funcției sau al instituției din care face parte;

- să informeze de îndată structura de resurse umane a unității din care face parte despre dobândirea calității procesuale de învinuit sau inculpat, precum și despre măsurile procesuale penale dispuse ori hotărârile penale pronunțate împotriva sa.

**Polițistului îi este interzis, în orice împrejurare:**

- să primească, să solicite, să accepte, direct sau indirect, ori să facă să i se promită, pentru sine sau pentru alții, în considerarea calității sale oficiale, daruri sau alte avantaje;

- să rezolve cereri care nu sunt de competența sa ori care nu i-au fost repartizate de șefii ierarhici sau să intervină pentru soluționarea unor asemenea cereri;

- să folosească forța, altfel decât în condițiile legii;

- să provoace unei persoane suferințe fizice ori psihice cu scopul de a obține de la această persoană sau de la o terță persoană informații sau mărturisiri, de a o pedepsi pentru un act pe care aceasta sau o terță persoană l-a comis ori este bănuită că l-a comis, de a o intimida sau de a face presiuni asupra ei ori asupra unei terțe persoane;

- să colecteze sume de bani de la persoane fizice sau juridice;

- să redacteze, să imprime sau să difuzeze materiale ori publicații cu caracter politic, imoral sau care instigă la indisciplină;

- să aibă, direct sau prin intermediari, într-o unitate supusă controlului unității de poliție din care face parte, interese de natură să compromită imparțialitatea și independența acestuia.

Serviciul polițienesc are caracter permanent și obligatoriu.

Polițistul este obligat să se prezinte la programul de lucru stabilit, precum și în afara acestuia, în situații temeinic justificate, pentru îndeplinirea atribuțiilor de serviciu, cu compensarea timpului lucrat, potrivit legii.

În situații de catastrofe, calamități sau tulburări de amploare ale ordinii și liniștii publice ori alte asemenea evenimente polițistul este obligat să se prezinte de îndată la unitatea de poliție din care face parte.

La instituirea stării de urgență sau a stării de asediu ori în caz de mobilizare și de război polițistul va acționa conform legii.

### **§3. Restrângerea exercițiului unor drepturi și libertăți**

**Polițistului îi este interzis:**

- să facă parte din partide, formațiuni sau organizații politice ori să desfășoare propagandă în favoarea acestora;

- să exprime opinii sau preferințe politice la locul de muncă sau în public;

- să candideze pentru autoritățile administrației publice locale, Parlamentul României și pentru funcția de Președinte al României;

- să exprime în public opinii contrare intereselor României;

- să declare sau să participe la greve, precum și la mitinguri, demonstrații, procesiuni sau orice alte întruniri cu caracter politic;

- să adere la secte, organizații religioase sau la alte organizații interzise de lege;

- să efectueze, direct sau prin persoane interpose, activități de comerț ori să participe la administrarea sau conducerea unor societăți comerciale, cu excepția calității de acționar;
- să exercite activități cu scop lucrativ de natură să lezeze onoarea și demnitatea polițistului sau a instituției din care face parte;
- să dețină orice altă funcție publică sau privată pentru care este retribuit, cu excepția funcțiilor didactice din cadrul instituțiilor de învățământ, a activităților de cercetare științifică și creație literar-artistică.

Polițistul poate prezenta în public, numai în condițiile stabilite prin ordin al ministrului de interne, informații și date obținute în exercitarea atribuțiilor de serviciu sau poate face comentarii referitoare la astfel de date și informații, dacă prin acestea nu este încălcat principiul prezumției de nevinovăție ori nu sunt lezate dreptul la propria imagine, demnitatea, viața intimă, familială ori privată a persoanei sau nu este prejudiciată finalizarea urmăririi penale într-o cauză aflată în curs de cercetare ori de judecare.

Datele și informațiile clasificate, potrivit legii, obținute de polițist în timpul exercitării atribuțiilor profesionale nu pot fi făcute publice pe o perioadă de 5 ani de la încetarea raporturilor sale de serviciu, dacă legea nu prevede altfel.

Polițistul poate fi mutat într-o altă unitate, aflată în aceeași localitate sau în altă localitate decât cea de domiciliu, în următoarele situații:

- în interesul serviciului;
- la cerere.

Polițistul poate fi delegat, detașat ori transferat, potrivit normelor de competență aprobate prin ordin al ministrului de interne, în condițiile legii.

Detașarea polițiștilor, cu acordul lor, în cadrul organelor speciale din structura autorităților publice se face pe perioada stabilită prin dispozițiile legale în vigoare.

Polițiștii se pot asocia și pot constitui asociații cu caracter profesional, umanitar, tehnico-științific, cultural, religios și sportiv-recreativ, fără a aduce atingere îndeplinirii atribuțiilor și îndatoririlor de serviciu.

Perioada în care raporturile de serviciu ale polițiștilor sunt suspendate potrivit prevederilor art. 29 alin. (3) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată, cu modificările și completările ulterioare<sup>[1]</sup> sau ale art. 11 alin. (1) din Legea sindicatelor nr. 54/2003<sup>[2]</sup>, constituie vechime în serviciu. Pentru această perioadă funcțiile de conducere din organizația sindicală se echivalează cu funcțiile prevăzute în legislația privind salarizarea polițiștilor, în vederea stabilirii salariului de bază brut care se ia în considerare la stabilirea drepturilor de pensie ca polițist.

Echivalarea funcțiilor se face prin ordin al ministrului internelor și reformei administrative, la propunerea organizației sindicale și cu avizul Ministerului Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârștnice.

<sup>[1]</sup> Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici (republicată în M. Of. nr. 365 din 29 mai 2007).

<sup>[2]</sup> Legea sindicatelor nr. 54/2003 a fost abrogată de art. 224 lit. A) din Legea nr. 62/2011 privind dialogul social (republicată în M. Of. nr. 625 din 31 august 2012). Dispozițiile art. 11 alin. (1) din legea sindicatelor sunt prevăzute la art. 11 din legea privind dialogul social.

## §4. Recompense, răspunderea juridică și sancțiuni

### 4.1. Recompense

Pentru contribuții deosebite la apărarea ordinii publice, a drepturilor și libertăților fundamentale ale cetățenilor și la prevenirea faptelor antisociale, polițistului i se pot conferi decorații, în condițiile legii.

Pentru îndeplinirea exemplară a atribuțiilor de serviciu polițiștilor li se pot acorda recompense morale sau materiale, în condițiile stabilite prin ordin al ministrului de interne.

Pentru merite excepționale în atingerea unor obiective deosebite în activitatea poliției, polițistul poate fi avansat în gradul profesional următor, înaintea îndeplinirii stagiului minim, în condițiile stabilite prin ordin al ministrului de interne.

### 4.2. Răspunderea juridică și sancțiuni

Încălcarea de către polițist, cu vinovăție, a îndatoririlor de serviciu angajează răspunderea sa disciplinară, materială, civilă sau penală, după caz.

Este absolvit de orice răspundere polițistul care, prin exercitarea, în limitele legii, a atribuțiilor de serviciu, a cauzat suferințe sau vătămări unor persoane ori a adus prejudicii patrimoniului acestora.

**Constituie abateri disciplinare**, dacă nu au fost săvârșite în astfel de condiții încât, potrivit legii penale, să fie considerate infracțiuni, următoarele fapte săvârșite de polițist, comise cu vinovăție:

- comportarea necorespunzătoare, în serviciu, familie sau în societate, care aduce atingere onoarei, probității profesionale a polițistului sau prestigiului instituției;
- neglijența manifestată în îndeplinirea îndatoririlor de serviciu sau a dispozițiilor primite de la șefii ierarhici sau de la autoritățile anume abilitate de lege;
- întârzierea repetată sau nejustificată a soluționării lucrărilor;
- depășirea atribuțiilor de serviciu ori lipsa de sollicitudine în relațiile cu cetățenii;
- absența nemotivată ori întârzierea repetată de la serviciu;
- producerea de pagube materiale unității din care face parte sau patrimoniului Ministerului de Interne;
- încălcarea normelor privind confidențialitatea activității desfășurate;
- nerespectarea prevederilor jurământului de credință;
- imixtiunea ilegală în activitatea altui polițist;
- intervenția pentru influențarea soluționării unor cereri privind satisfacerea intereselor oricărei persoane;
- încălcarea prevederilor referitoare la îndatoriri, incompatibilități, conflicte de interese și interdicțiile stabilite prin lege.

**Sancțiunile disciplinare care pot fi aplicate polițistului sunt:**

- muștrare scrisă;
- diminuarea drepturilor salariale pentru funcția îndeplinită cu 5-20% pe o perioadă de 1-3 luni;
- amânarea promovării în grade profesionale sau funcții superioare, pe o perioadă de la 1 la 3 ani;
- trecerea într-o funcție inferioară până la cel mult nivelul de bază al gradului profesional deținut;
- destituirea din poliție.

Sancțiunile disciplinare se stabilesc și se aplică numai după cercetarea prealabilă și după consultarea consiliilor de disciplină, cu excepția sancțiunilor prevăzute la art. 58 lit. a) și b) din Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului<sup>[1]</sup>, care se pot aplica fără consultarea consiliilor de disciplină.

Procedura cercetării prealabile se reglementează prin ordin al ministrului de interne<sup>[2]</sup>.

### *Secțiunea a 3-a. Corpul Național al Polițiștilor*

În cadrul Poliției Române funcționează Corpul Național al Polițiștilor, persoană juridică de drept public, ale cărei atribuții sunt stabilite prin legea privind statutul polițistului<sup>[3]</sup>.

Corpul promovează interesele polițiștilor și apără drepturile acestora.

Organizarea și funcționarea Corpului se realizează pe principiile teritorialității, eligibilității, mutualității și ierarhiei structurilor de conducere<sup>[4]</sup>.

**Organele de conducere și control ale Corpului sunt<sup>[5]</sup>:**

- congresul național;
- consiliul național;
- consiliul Direcției Generale de Poliție a Municipiului București, consiliile inspectoratelor județene de poliție și consiliile instituțiilor de învățământ ale Ministerului de Interne și teritoriale;
- cenzorii.

Corpul Național al Polițiștilor, denumit în continuare Corp, reprezintă forma de organizare pe criteriul profesional, autonom, apolitic și nonprofit a polițiștilor.

Corpul este constituit și își exercită atribuțiile în scopul promovării intereselor profesionale, sociale, culturale și sportive ale membrilor săi, prevăzute de legislația în domeniu, precum și al apărării drepturilor legitime ale acestora.

Corpul este persoană juridică de drept public, fiind autonom față de structurile din care provin membrii săi, și este format din departamente și organizații teritoriale.

Organizarea și funcționarea Corpului și ale structurilor componente se realizează pe principiile teritorialității, eligibilității, mutualității și ierarhiei structurilor de conducere.

Corpul este organizat la nivel central, departamental și teritorial.

Un membru al Corpului nu poate face parte decât dintr-o singură organizație teritorială sau, după caz, departament.

---

<sup>[1]</sup> Muștrare scrisă și diminuarea drepturilor salariale pentru funcția îndeplinită cu 5-20% pe o perioadă de 1-3 luni.

<sup>[2]</sup> Ordinul ministrului administrației și internelor nr. 400/2004 privind regimul disciplinar al personalului din Ministerul Administrației și Internelor.

<sup>[3]</sup> Art. 6 din Legea nr. 218/2002 privind organizarea și funcționarea Poliției Române.

<sup>[4]</sup> Art. 5 din Regulamentul de organizare și funcționare a Corpului Național al Polițiștilor, aprobat prin Hotărârea nr. 1305/2002 (M. Of. nr. 877 din 5 decembrie 2002).

<sup>[5]</sup> Art. 49 din Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului.